

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ Β'

5 ΙΟΥΛΙΟΥ 1924

ΑΡΙΘ 6

ΓΡΑΜΜΑ

ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ

Ἀριθ. Δεωτ. 2114

Μακαριώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ λίαν ἡμῖν ἀγαπητὲ καὶ περιπόθητε ἀδελφὲ καὶ συλλειτουργγὲ τῆς ἡμῶν Μετριότητος, κύριε Χρυσόστομε, τὴν φίλην ἡμῖν σεβασμίαν Αὐτῆς Μακαριότητα ἀδελφικῶς ἐν Κυρίῳ κατασπαζόμενοι ὑπερήδιστα προσαγορεύομεν.

Ἡ καθ' ἡμᾶς Ἁγία τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, προκειμένου περὶ τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς συμπληρουμένης κατὰ τὸ ἐπίδον 1925 ἔτος χιλιοστῆς ἑξακοσιοστῆς ἐπετηρίδος τῆς Ἀ' Ἁγίας Οἰκουμενικῆς ἐν Νικαίᾳ Συνόδου καὶ τῆς συγκλήσεως ἐπὶ τῇ ἀφορμῇ ταύτῃ Γενικῆς Πανορθοδόξου ἢ καὶ Οἰκουμενικῆς Συνόδου, ἔχει ἤδη ὠρισμένως δηλώσασα πρὸς τὰς ἀδελφὰς Ἐκκλησίας τὴν περὶ τούτου γνώμην αὐτῆς διὰ σχετικῆς ἐν καιρῷ ἀνακοινώσεως αὐτῆς, πληροφορησασα τότε αὐτὰς περὶ τῆς ὑπ' αὐτῆς πλήρους ἀποδοχῆς τοῦ σχετικοῦ ψηφίσματος τοῦ Πανορθοδόξου Συνεδρίου καὶ ἐκζητήσασα καὶ τὴν γνώμην αὐτῶν.

Ἐπειδὴ ἔναγχος ὑπὸ τῶν Ἀγιωτάτων Πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας, Ἀντιοχείας καὶ Ἱεροσολύμων, παρὰ τὴν ὡς ἄνω γνώμην τοῦ Πανορθοδόξου Συνεδρίου, ἀποδεκτὴν ἤδη καὶ ὑπ' ἄλλων ἀδελφῶν Ἐκκλησιῶν γενομένην, διευτώθη πρότασις περὶ συγκλήσεως ἄλλης Γενικῆς ἢ Μεγάλῃς Ὁρθοδόξου Συνόδου ἐν Ἱερουσαλὴμ κατὰ τὴν προσεχῆ ἑορτὴν τῆς Πεντηκοστῆς ἢ κατὰ Σεπτέμβριον τοῦ παρόντος ἔτους, ἡμεῖς μετὰ τῆς περὶ ἡμᾶς Ἁγίας

καὶ Ἱερᾶς Συνόδου διασκειψάμενοι ἐπὶ τῆς προτάσεως ταύτης καὶ λαβόντες ὑπ' ὄψιν, ὅτι τοῦτο μὲν αἰ νῦν καιρικαὶ περιστάσεις καθιστῶσι δυσχερεστάτην, εἰ μὴ ἀδύνατον, δι' ἡμᾶς τε καὶ δι' ἄλλας ἴσως ἀδελφὰς Ἐκκλησίας τὴν συμμετοχὴν εἰς τοιαύτην Γενικὴν Σύνοδον, τοῦτο δὲ καὶ κατ' οὐσίαν οὐδεὶς συντρέχει λόγος πρὸς ἐπίσπευσιν τῆς συγκλήσεως τῆς Συνόδου ταύτης, παρὰ τὰ ἐν τῷ Πανορθοδόξῳ Συνεδρίῳ ὑπὸ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν πλειόνων ἀδελφῶν Ἐκκλησιῶν καὶ δι' εἰδικῶν εἴτα τῶν οἰκείων Ἐκκλησιῶν ἀποφάσεων προκριθέντα καὶ ὀρισθέντα, ἔγνωμεν εὐλόγως ἐμμεῖναι καὶ σήμερον ἐν τῇ ἐκπεφρασμένῃ ἤδη ἡμετέρῃ γνώμῃ καὶ ἀποφάσει ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὸν χρόνον τῆς συγκλήσεως τῆς Συνόδου, ὅπως δηλ. αὕτη κατὰ τὰ ἀρχικῶς ἀποφασισθέντα συνέλθῃ, Θεοῦ πάντοτε εὐδοκοῦντος, κατὰ τὸ προσεχὲς 1925 ἔτος ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς Ἁγίας Ἀ' ἐν Νικαίᾳ Συνόδου.

Μόνον δὲ περὶ τοῦ τόπου τῆς συνελεύσεως προκειμένου, εὔρομεν καὶ ὑμεῖς εὐλογον κατὰ πάντα καὶ προκριτέον ὡς τόπον τὴν Ἁγίαν πόλιν Ἱερουσαλὴμ, θεωροῦντες, ὅτι διὰ τὴν πρῶτην Ἁγίαν ταύτην Πανορθοδόξον ἢ καὶ Οἰκουμενικὴν Σύνοδον, ἥτις Θεοῦ εὐδοκίᾳ μετὰ τοσοῦτων αἰῶνων ἀρόδοτον μέλλει, ἵνα συνέλθῃ, ὅπως αἰσία ἐστὶ κατὰ τὸν χρόνον ἢ σύμπτωσις τῆς ἐπετείου τῆς μεγάλης Ἀ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου, οὕτως αἰσία καὶ κατὰ τὸν τόπον ἔσται ἡ σύγκλησις αὐτῆς ἐν τῇ Ἁγίᾳ πόλει Ἱερουσαλὴμ, ὡς τε Μητρὶ τῶν Ἐκκλησιῶν, κεντρικὴν ἐπίσης κατεχούση τοπικῶς θέσιν καὶ ἐχούση καὶ ὅλα τὰ μέσα τῆς ὑποδοχῆς καὶ φιλοξενίας τῶν συνελευσομένων μελῶν, καὶ

διὰ τὴν πρώτην ἐν αὐτῇ συνελθοῦσαν Σύνοδον τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων.

Περὶ τῆς τοιαύτης οὖν γνώμης νῦν καὶ ἀποφάσεως ἡμῶν ἐνήμερον καθιστῶντες καὶ τὴν Ὑμετέραν Ἀγάπην καὶ ἀποστέλλοντες ἐγκλείστως ὧδε ἀντίγραφον τῆς δοθείσης ἤδη σχετικῆς ἀπαντήσεως ἡμῶν πρὸς τοὺς Ἁγιωτάτους Πατριάρχας Ἀλεξανδρείας, Ἀντιοχείας καὶ Ἱεροσολύμων, παρακαλοῦμεν, ὅπως ἔχωμεν ἐγκαίρως ἀπάντησιν, διὰ τὰ περαιτέρω.

Ὅσον δὲ περὶ τῶν κυρίων θεμάτων καὶ ζητημάτων τῶν ἐξετασθησομένων ἐν τῇ συγκροτηθῆσομένῃ, Θεοῦ εὐδοκοῦντος, Μεγάλῃ Συνόδῳ, ἐπιφυλασσόμεθα, ἵνα γνωρίσωμεν ὑμῖν καὶ τὰ περὶ τούτου ἐγκαίρως, ἀφοῦ μελετηθῶσιν ὑφ' ἡμῶν τὰ ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου ἐπιστάλεντα ἡμῖν ὑπὸ ἐνίων ἀδελφῶν Ἐκκλησιῶν.

Ταῦτα ἐν ἀγάπῃ ἀνακοινοῦμενοι καὶ ἐν φιλήματι ἀγίῳ καὶ αὐθις περιπτυσσόμενοι Αὐτὴν διατελοῦμεν.

αὐκδ' Ἰουνοῦ γ'
τῆς Ὑμετέρας σεβασμίας Μακαριότητος
ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφὸς
καὶ ὅλος πρόθυμος
† Ὁ Κωνσταντινουπόλεως ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ

ΟΜΙΛΗΤΙΚΟΝ ΣΧΕΔΙΑΣΜΑ

Ἀπὸ τοῦ παρόντος φύλλου τῆς «Ἐκκλησίας» θὰ παρέχωμεν εἰς τοὺς ἀναγνώστας αὐτῆς *σχέδιασμα* Κηρύγματος τῶν Ἐυαγγελίων τῶν Κυριακῶν *περικοπῶν*. Τέσον δὲ ἡ πρόθεσις τῆς Διευθύνσεως ὅσον καὶ ἡ ἡμετέρα εἶναι νὰ ὑποβοηθῶμεν τοὺς περὶ τὸ ἱερὸν Κήρυγμα ἀσχολουμένους ἰδίᾳ ἐφημερίους, οἵτινες, ὡς ὡς ἐκ τῶν τελετουργῶν αὐτῶν καθηκόντων, δὲν εὐρίσκουσιν ἀνάπαυσιν πρὸς ἀνάλογον προπαρασκευήν. Δύο ὁμως λέξεις εἶναι ἀπαραίτητοι, ἵνα ἐννοηθῇ εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς τὸ πνεῦμα, ὑφ' οὗ κινουμέθα καὶ διεπόμεθα ἐν τῇ συντάξει τῶν σχεδιασμάτων: ζητοῦμεν νὰ *ὑποβοηθῶμεν*, οὐχὶ νὰ προλάβωμεν ἢ νὰ καταστρέφωμεν τὴν αὐτενέργειαν τοῦ ἱεροκήρυκος· ἀφίεται μέγας χώρος εἰς τὸ νὰ καταστήσῃ ἕκαστος *προσωπικὸν* τὸ ἑαυτοῦ κήρυγμα ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ σχεδίου· ἡ ὠφέλεια αὐτοῦ θὰ ἐξαρτηθῇ ἐκ τῆς λελογισμένης καὶ μεμελετημένης αὐτοῦ χρήσεως, ἥτοι τῆς ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν τῆς ἐνορίας <γονιμοποιήσεως καὶ πλουτισμοῦ αὐτοῦ διὰ τῆς ἐργασίας καὶ τῆς σκέψεως>. Ε. Ι. Κ.

Τὰ καλὰ ἔργα.

«Ὅτω λαμπράτω τὸ φῶς ὑμῶν (Ματθ. 5, 16. Κυριακὴ τῶν ἁγ. Πατέρων, 13 Ἰουλίου).

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ. Δὲν ἔχομεν ἀνάγκην ἐκφραστικότερας προτροπῆς, ἵνα συναισθανθῶμεν τὴν ὑποχρέωσιν ἡμῶν ὡς χριστιανῶν, πρὸς διάπραξιν τῶν καλῶν ἔργων. Εἰς ἐποχὴν δὲ καθ'

ἣν συζητεῖται πλειστάκις «τί εἶναι καλὸν καὶ τί κακόν», «τί εἶναι ἠθικόν καὶ τί ἀνῆθικόν» οἱ λόγοι οὗτοι τοῦ Κυρίου μας ἀξίξει νὰ ἀποτελέσωσιν ὄχι μόνον τὸ θέμα τοῦ παρόντος Κηρύγματος, ἀλλὰ καὶ ἰδιαιτέρων κατ' ἴδιαν σοβαρῶν σκέψεων. Εἰς τοιαύτας σκέψεις ὠθεῖ ἡμᾶς καὶ ἡ σημερινὴ εορτὴ τῶν Ἁγίων Πατέρων, οἵτινες δια τῶν καλῶν αὐτῶν ἔργων ἐδόξασαν τὸν Οὐράνιον Πατέρα καὶ εἶναι δόξα τῆς Ἐκκλησίας μας καὶ ἡμῶν αὐτῶν. ΔΙΑΙΡΕΣΙΣ: Α'. Ἐννοια τῶν καλῶν καὶ τῶν κακῶν ἔργων. Β'. Ὑποχρέωσις τοῦ πράττειν καλὰ ἔργα. Γ'. Σκόπελοι ἐν τῇ πράξει τῶν καλῶν ἔργων.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ.—*Τί ὀφείλομεν νὰ ἐννοῶμεν ὑπὸ τὰ καλὰ καὶ τὰ κακὰ ἔργα.*

1.—*Καλὰ ἔργα*: ἔργα εὐσεβείας, θρησκείας, λατρεύειν τῷ Θεῷ καὶ δεικνύνειν διὰ τεκμηρίων τὴν πίστιν αὐτὸν ἀγάπην ἡμῶν ἔργα ἀγάπης καὶ φιλανθρωπίας πνευματικῆς καὶ σωματικῆς ὡς πρὸς τὸν πλησίον ἡμῶν· ἔργα μετανοίας προορισμὸν ἔχοντα τὴν νέκρωσιν τοῦ φρονήματος τῆς σαρκὸς καὶ τὴν ἐνίσχυσιν τῆς ψυχῆς. ἔργα ἱεραποστολῆς ἀποβλέποντα εἰς τὴν ἐξύψωσιν τοῦ κύρους τῆς Ἐκκλησίας, τοῦ γοήτρου τοῦ Κλήρου, τῆς διδασκαλίας τῶν ἀρχῶν τοῦ Ἐυαγγελίου. Ἐν συντόμῳ: πᾶν ὅ,τι γίνεται πρὸς δόξαν Κυρίου.

2.—*Κακὰ ἔργα*: ἔργα ἀντίθετα. θρησκευτικοὶ σκεπτικισμοὶ καὶ βίος ὑβρίζων τὸν Θεὸν καὶ τὸν Υἱὸν αὐτοῦ· ἔργα *μισάνθρωπα καὶ ἀφιλόανθρωπα*: φόνου, φθόνου, ἐριδίας, ραδιουργίας, παντοία ἐκμετάλλευσις τοῦ ἀδυνάτου, κ. λ. π. βίος *ἐφάμαρτος καὶ ἀκόλαστος*, σκέψεις, λόγοι, πράξεις, διδασκαλίαι βιβλίων ἀκόλαστων, δημοσιεύσεις ὀδηγοῦσαι εἰς ἀκολασίαν, ἔτυπα διαδίδονται παραστάσεις διεφθαρμένων προσώπων κ. λ. π. Ἐν συντόμῳ: κακὸν εἶναι πᾶν ὅ,τι ἀντίκειται εἰς τὰς ἐντολάς τοῦ Θεοῦ, τὰς ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας σαφῶς διδασκομένας.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.—*Ὑποχρέωσις τοῦ πράττειν τὰ καλὰ ἔργα.*

Ἀπαιτοῦσι ταῦτα:

1.—*Ἡ ἐν τῇ κοινωνίᾳ θέσις ἡμῶν ὡς χριστιανῶν*: φῶς τοῦ κόσμου..., πόλις ἐπάνω ὄρους κειμένη..., λύχνος, φάτων τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ..., ἄλας τῆς γῆς...

2.—*Αὐταὶ αἱ πρὸς ἡμᾶς δωρεαὶ τοῦ Θεοῦ:*

α') ὁ Χριστὸς εἶναι τὸ πρότυπον διενεκοῦς διαπραξέως ἔργων καλῶν καθ' ὅλον τὸν ἐπίγειον αὐτοῦ βίον: *πάσαι χάριτες τοῦ Θεοῦ ἐξεδηλώθησαν ἐν τῇ ζωῇ τοῦ Χριστοῦ!*

β') Οἱ ἅγιοι, ἐν τῷ βίῳ τῶν ὁποίων διαλάμπει ὁ ζῆλος πρὸς τὰ καλὰ ἔργα, εἶναι φωστῆρες ἀρετῆς καὶ ἀγαθοεργίας, οὗ; ὁ Θεὸς θέτει εἰς τὰς κοινωνίας πάσης ἐποχῆς ἵνα καλῶσιν εἰς τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ.

γ') Ὁ Θεὸς ἐπιδαψιλεύει πάντα τὰ πρὸς συντήρησιν τοῦ κόσμου καὶ τῶν ἐν αὐτῷ· εἶναι ἀνάγκη τῆς εἰδικῆς αὐτοῦ πρὸς ἡμᾶς ἀγαθοεργίας;

3.—*Ἡ νῦν ἰσχύουσα ἡμῶν πρὸς τὸν Θεόν*: δι' ὃ πᾶσα ἀνοικτεία συμπεριφορὰ ἡμῶν συντελεῖ ὥστε νὰ βλασφημηθῆται δ' ἡμᾶς τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ «ἐν τοῖς ἔθνεσι»... ὑποχρέωσις τοῦ τιμᾶσθαι ἐν τῷ προσώπῳ τῶν τέκνων αὐτοῦ ὁ Πατήρ: «ὅπως δοξάσωσι τὸν Πατέρα ὑμῶν τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς».

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ.—*Σκόπελοι ἐν τῇ διαπράξει τῶν καλῶν ἔργων.*

Ἐν τῷ βίῳ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν καὶ τῶν ἁγίων βλέπομεν τοὺς μεγάλους σκοπέλους, ἐναντίον τῶν ὁποίων εἶχον νὰ

παλαίωσιν επιδιώκοντας τὸ καλόν. Διὰ τοῦτο θὰ ἔχσωμεν ὑπ' ὄψιν ὅτι·

1.— Ὁ διάβολος ὑποβάλλει ἡμῖν τὴν ὀλεθρῆν ιδέαν: «ἀρκετὸν εἶναι νὰ μὴ κάμνω κακόν». — Ὅχι: «ἀνάγκη νὰ πράττωμεν ἔργα καλά».

2.— Ἡμετέραι ἀδυναμίαι: φόβος ἐπιδεικτικίας, μικροφιλοτιμίαι, ἐκδικητικαὶ τάσεις, φόβοι ἀντιζηλίας, κίνδυνος φθόνου μήπως διὰ τῆς βοήθειας ἡμῶν γείνη τις ἀνώτερος ἡμῶν (πολεμητέαι).

3.— Ἡ κακοήθεια τοῦ κόσμου: Ἀξίωμα: «ἀντι τοῦ μάννα θὰ ἔχῃς χολήν, ἀντι τοῦ ὕδατος ὄξος». Μοχθηρία, κακεντρέχεια, ῥαδιουργία, φθόνος, καὶ ἄλλη πᾶσα κακία τοῦ κόσμου θὰ εἶναι ὀπλισμένη ἐναντίον τοῦ ἀγαθοῦ καὶ δικαίου. Μὴ λησμονῶμεν δὲ καὶ ὅτι: ἱερεῖς καὶ ἀρχιερεῖς ἐσταύρωσαν τὸν Κύριον. Ἄλλ' ἂν τυχόν συμβαίῃ καὶ ἱερεῖς τῆς σήμερον νὰ εἶναι τέλειοι ἀντίχριστοι, τοῦτο δὲν εἶναι λόγος νὰ ἀφήσωμεν οἱ χριστιανοὶ τὸν δρόμον τοῦ Κυρίου μας, ὅστις καὶ θὰ κρίνῃ ἡμέραν τινά...

ΕΠΙΛΟΓΟΣ.— Ψυχαὶ χριστιανικαὶ! Μὴ λησμονῆτε: α') ὅτι ὁ δίκαιος Θεὸς ἠθέλησεν ὥστε τὴν δικαιοσύνην μας νὰ τὴν συνδυάσῃ μὲ τὰ καλά ἔργα· εἶναι λοιπὸν ἀνάγκη νὰ πράττωμεν αὐτά, ἵνα ζῶμεν ὡς ἀληθεῖς χριστιανοί. β') ἐν τῇ ἀγαθότητι αὐτοῦ ἐγγυᾶται νὰ ἀνοίξῃ ἡμῖν τοῦ Παραδείσου τὰς πύλας ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν τῆς ἀσκήσεως τῶν καλῶν ἔργων· εἶναι λοιπὸν ἀνάγκη νὰ πράττωμεν αὐτά, ἵνα ἐξασφαλίσωμεν τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

§§ Διὰ τοῦ ψηφισθέντος πρό τινος νέου περὶ χαρτοπαιγνίου νόμου ἐκδιώκονται λοιπὸν τὰ χαρτοπαίγνια καὶ αἱ χαρτοπαικτικαὶ λέσχαι ἐκ τῆς πόλεως, καὶ ἀπελαύνονται μακρὰν τῆς, εἰς εἴκοσι χιλιόμετρων ἀπόστασιν. Τοιοῦτοτρόπως ἀπαλλάσσεται τῶν μολυσματικῶν τούτων ἐστιῶν ὁ πολὺς πληθυσμὸς, καὶ τὰ χαρτοπαικτικὰ δράματα θὰ περιορισθῶσιν ἐφεξῆς εἰς τὸν κύκλον ἐκείνων, οἱ ὅποιοι οὐδέποτε θὰ προκαλέσωσι τὸν οἶκτον τῆς κοινωνίας πτωχεύοντες ἢ αὐτοκτονούντες, ἀφοῦ τόσοσιν ἐμμόνως ἠκολούθησαν καὶ ἀπομακρυνόμενῃ ἀπ' αὐτῶν τὴν πρασίνην τράπεζαν.

§§ Ἦναι σφόδρα ἀξιέπαινος ἢ καλὴ «Ἐνωσις τῶν ὀρθοδόξων χριστιανικῶν σωματείων», διότι, δραξαμένη τῆς εὐκαιρίας τῆς ὑποβολῆς τῶν ἐκπαιδευτικῶν νομοσχεδίων, ἔσπευσε δι' ὑπομνήματός της πρὸς τὴν Κυβέρνησιν νὰ ὑπομνήσῃ τὸ πρὸς τὴν θρησκείαν τῶν τέκνων τοῦ ἑλληνισμοῦ καθήκον της. Σημειοῦσα ἢ «Ἐνωσις» τὴν ἀλματικὴν τοῦ κακοῦ πρόοδον ἐν τῇ ἑλληνικῇ κοινωνίᾳ ἐπ' ἐσχάτων τούτων τῶν χρόνων, καὶ τονίζουσα ὅτι ἡ θεραπεία αὐτοῦ μόνον διὰ τῶν χριστιανικῶν διδασμάτων δύναται νὰ ἐπέλθῃ, παρακαλεῖ τὴν Κυβέρνησιν «νὰ μεριμνήσῃ ὑπὲρ τῆς ἐνισχύσεως καὶ τῆς ἀναδιοργανώσεως τῆς θρησκευτικῆς

διδασκαλίας ἐν τε τῇ στοιχειώδει καὶ τῇ μέσῃ καὶ τῇ ἐμπορικῇ ἐκπαιδεύσει διὰ προσθήκης νέων ὠρῶν εἰς τὸ πρόγραμμα καὶ διὰ συγχρονισμοῦ τῆς θρησκευτικῆς διδασκαλίας πρὸς τὰς σημερινὰς τῆς Κοινωνίας ἀνάγκας».

§§ Ὁ διὰ τῶν νεωτέρων μεθόδων, τὰς ὁποίας ἐξέβρασεν ἢ τρικυμία τοῦ πολέμου, εὐκόλος καὶ αἰφνιδιαστικὸς πλουτισμὸς ἐξήπλωσε τὸ κύμα τῆς πολυμύρφου ἀνηθικότητος εἰς τόσῃν ἔκτασιν εἰς πάντα σχεδὸν τὰ κοινωνικὰ στρώματα, ὥστε νὰ μὴ ἀφίστανται τῆς ἀληθείας οἱ δισυχυριζόμενοι ὅτι τὰ ἐκ τοῦ τοιοῦτου πλουτισμοῦ πλήγματα εἶνε δεινότερα ἀπὸ τὰ πλήγματα τῶν τῆς τελευταίας πολεμικῆς δωδεκαετίας ἐκστρατειῶν, πολέμων καὶ τῶν συναφῶν ἀναστατώσεων. Ἰδίως ἡ ἠθικὴ ἔκλυσις ἐν ταῖς σχέσεσι τῶν δύο φύλων ὑπερέβη πᾶν ὄριον, τὸ δὲ λυπηρότερον εἶνε, ὅτι ἡ γυνὴ δὲν ἀποτελεῖ τὸν δευτερεύοντα ἐν αὐταῖς παράγοντα. Ἡ κατάστασις αὕτη πρέπει ν' ἀποτελέσῃ τὴν λυδίαν λίθον τῶν ἐφέσεων καὶ τῶν ἱκανοτήτων τοῦ διὰ τοῦ παραδείγματος, τοῦ λόγου καὶ τῆς γραφίδος διδάσκοντος κλήρου· δὲν ὑπάρχει ἀφορμὴ καταλληλοτέρα διὰ νὰ κινήθῃ οὗτος πρὸς δρᾶσιν.

§§ Ὅστις ἀνέγνω τὸ ἀνακοινωθὲν τοῦ Ἰπουργείου τῆς Ἐυνομίου Ἰάξεως περὶ τοῦ ἀπολογισμοῦ τῆς δράσεως τοῦ ὑπουργείου τούτου κατὰ τὸν μῆνα Μαΐου, ἀπομένει ἀληθῶς κατάπληκτος ἐκ τῆς ἐν τῇ ἡμετέρᾳ χώρα, ἐκτάσεως τῆς ληστείας. Κατὰ μόνον τὸν μῆνα τούτου, πρῶτον ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως τοῦ ἐν λόγῳ ὑπουργείου, ἐτυφεκίσθησαν δυνάμει ἀποφάσεων στρατιωτικῶν δικαστηρίων, ἐφονεύθησαν ἐν συμπλοκαῖς, συνελήφθησαν ὑπὸ καταδικωτικῶν ἀποσπασμάτων καὶ παρουσιάσθησαν κατόπιεν πίεσεως αὐτῶν 535 ἐπικεκηρυγμένοι λησταί, ληστοφυγδικοὶ καὶ διάφοροι ἄλλοι φυγόποινοι, δραπέται φυλακῶν, λιποτάκται καὶ ἀνυπότακτοι! Καὶ ὁ ἀριθμὸς αὐτὸς ὑπερτερεῖ τὸν ἀντιστοιχον ἀριθμὸν τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους κατὰ 525! Ἀλλὰ τὸ φαινόμενον τοῦτο δὲν ἦτο ἀπλῶς κύμα, ἀλλὰ αὐτόχρημα κατακλυσμὸς ἀνηθικότητος καὶ ἐγκλήματος. Ἐλπίζωμεν, ὅτι ἡ ἀρξαμένη ἐξυγίανσις δὲν θὰ εἶνε παροδική, ἀλλὰ συστηματικὴ καὶ σταθερά.

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

—Δι' ἐγκυκλίου αὐτοῦ ὑπ' ἀρ. 16098 καὶ χρον. 16 Ἀπριλ. ἔ. ἐ. τὸ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κ.λ.π. Ἰπουργεῖον παραγγέλλει πρὸς τοὺς Σεβ. Μητροπολίτας τῆς Ἐπικρατείας νὰ προβῶσι διὰ τῶν ἐφημερίων εἰς τὴν κατάλληλον

τοῦ λαοῦ νοθεσίαν ἐπὶ τῇ διαρπαγῇ καὶ καταστροφῇ τῶν τηλεγραφικῶν γραμμῶν καὶ μονωτήρων.

—Ἐπιστέλλει πρὸς τὴν «Ἐκκλησίαν» ὁ ἐν Μαυρικίῳ Τεγέας—Τριπόλεως πρόσφυξ ἱερεὺς Θεόδωρος Ἀθανασιάδης ὅτι ψευδῶς ἀνεγράφη ἐν τινὶ ἐφημερίδι ὅτι δῆθεν ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Μαντινείας καὶ Κυνουρίας κ. Γερμανὸς δὲν εὐνοεῖ τοὺς πρόσφυγας ἱερεῖς, οὗς ἀπ' ἐναντίας ἐκθύμως πάντοτε ἡ Α. Σ. ὑποστηρίζει.

—Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 57923 τοῦ ἐπὶ τῆς ὑγιεινῆς κ.λ.π. ὑπουργοῦ παρατείνονται αἱ ἐργασίαι τῆς ἐρατικῆς Ἐπιτροπῆς διὰ τὴν ἀνοικοδόμησιν τοῦ ἱεροῦ ναοῦ Κοιμιακῆς—Νάξου «ἡ Γέννησις τῆς Θεοτόκου» μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1924.

—Δι' ἐτέρας πράξεως τοῦ αὐτοῦ ὑπουργοῦ ὑπ' ἀριθμ. 56603 παρατείνεται ὁμοίως ὁ χρόνος τῶν ἐργασιῶν τῆς ἀρμοδίας ἐρατικῆς Ἐπιτροπῆς πρὸς συλλογὴν ἐράνων μεταξὺ τῶν κατοίκων τῆς κοινότητος Σερνικακίου διὰ τὴν ἀνάγεσιν ἱεροῦ ναοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1924.

—Δι' ἄλλης πράξεως ὑπ' ἀριθμ. 62102 τοῦ αὐτοῦ ὑπουργοῦ παρατείνονται ὡσαύτως αἱ ἐργασίαι τῆς οἰκείας ἐρατικῆς Ἐπιτροπῆς διὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ ἐν Γαργαλιάνοις ἱεροῦ ναοῦ «Γενεθλίων τῆς Θεοτόκου» μέχρι τέλους τοῦ 1924.

—Ἐπὲρ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ὁρφανοτροφείου προσέφερον ὁ Πανος. Ἀρχιμ. κ. Παναγιώτης Ἀλεξίου δραχ. 2.000, ὁ Πανος. ἡγούμενος ἰ. μονῆς Κλειστῶν δραχ. 1.500, ὁ αἰδ. ἱερεὺς Γ. Στεφανόπουλος ἐκ διαφόρων ναῶν δραχ. 1.016, ὁ Πανος. ἡγούμενος ἰ. μονῆς Αἰγίνης δραχ. 1000, ὁ Καθηγ. κ. Π. Μπρατσιώτης δραχ. 500.

—Πρὸ δωδεκαετίας περίπου Ἀγγλικὴ τις Ἐταιρεία ὑπέβαλε προτάσεις ὅπως ἐκμισθώσῃ πολυετῶς τὴν Βουλιαγμένην, κτῆμα τῆς Ἰερᾶς Μονῆς Ἀσωμάτων Πετράκη. Ἀλλ' αἱ προτάσεις ἐκείναι ἀπερρίφθησαν. Ἀπέτυχον δὲ καὶ αἱ πρὸ πενταετίας προσπάθειαι τοῦ Γεν. Ἐκκλησι. Ταμείου πρὸς ἐπίτευξιν νέων προτάσεων, ἐσχάτως δὲ τὸ μοναδικὸν ἐκεῖνο κτῆμα ἐκινδύνευε νὰ καταληφθῇ ὑπὸ Συνεταιρισμῶν. Ἡ Μονὴ Πετράκη εἰσέπραττεν ἐτησίως ἐξ αὐτοῦ δραχ. 20, 000, ἀλλ' ἔδαπανα πρὸς συντήρησιν αὐτοῦ 25,000. Τὸ Γεν. Ἐκκλησι. Ταμεῖον κατάρθρωσεν, εὐτυχῶς, νὰ ἐκμισθώσῃ εἰς ἀνώνυμον Ἐταιρείαν τὴν Βουλιαγμένην καὶ ὄχι μόνον νὰ ἐξασφαλίσῃ σπουδαίαν πρῶτον ὑπὲρ τῶν ἀναγκῶν τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλὰ καὶ νὰ σώσῃ τὸ κτῆμα καὶ ν' αὐξήσῃ τὴν ἀξίαν καὶ παραγωγὴν αὐτοῦ. Ἐπειδὴ δὲ ἡ ἐνδιαφερόμενος ἐδημοσίευσεν κατ' αὐτὰς διαφόρους ἀνακριθείας, παρέχομεν τὰς ἐξῆς λεπτομερείας τῶν ὄρων, ὑφ' οὗς ἐξεμισθώθη τὸ κτῆμα τοῦτο. Ἡ Βουλιαγμένη ἐξεμισθώθη διὰ 50 ἔτη ὑπὸ τῆς Μονῆς Ἀσωμάτων Πετράκη εἰς τὴν Ἐταιρείαν, κατόπιν νομίμου δημοπρασίας, δυνάμει τοῦ

ὑπ' ἀριθμ. 2926 ἐ. ἔ. συμβολαίου τοῦ συμβολαιογράφου Ἀθηνῶν Κ. Νίκα. Διὰ τοῦ συμβολαίου τούτου ἡ Ἐταιρεία ἔλαβε τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἐκτελέσῃ ἐν Βουλιαγμένῃ τινὰ μὲν ἐντὸς ἔτους, τὰ δὲ λοιπὰ ἐντὸς δεκαετίας τὸ πολὺ, πλείστα κοινωφελῆ ἔργα, ἐξωραϊστικά ἔργα ἀξίας τοῦλάχιστον 20, 175,000, ἦτοι ξενοδοχεῖον ἐξ 100 δωματίων μετὰ μεγαλοπρεπῶν χώλλ, βεραντῶν κλπ., ἀξίας οὐχὶ μικροτέρας τῶν 3,000,000, αἰθουσῶν χοροῦ καὶ συναυλιῶν κλπ. ἀξίας οὐχὶ μικροτέρας τοῦ 1,500,000 δρ, θερινὸν θέατρον ἀξίας οὐχὶ μικροτέρας τῶν 600,000 δραχ., ἐστιατόρια, ζυθοπωλεία κλπ. ἀξίας δραχ. 1,100,000, ἐξοχικὰς ἀνέτους οἰκίαν εἰς διαφόρους τοποθεσίας καὶ συμπλέγματα ἀξίας οὐχὶ μικροτέρας τῶν 3,750,000 δραχμῶν. Ἐπίσης καὶ διάφορα ἄλλα ἔργα ὀρισμένης καὶ ἀναλόγου πρὸς τὰ ἀνωτέρω ἀξίας, ἦτοι νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν τακτικὴν σογκοινωνίαν τῆς Βουλιαγμένης μετὰ τῶν Ἀθηνῶν διὰ ξηρᾶς καὶ θαλάσσης, νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν δι' ἀφθόνου ὕδρουσιν αὐτῆς, νὰ ἀνεγείρῃ κεντρικὸν σταθμὸν παραγωγῆς ἠλεκτρικοῦ ρεύματος πρὸς ἄπλετον φωτισμὸν τοῦ συνοικισμοῦ καὶ κίνησιν τῶν διαφόρων ἐγκαταστάσεων, νὰ κατασκευάσῃ ὁδοὺς περιπάτου, πάρκα, πλατείας, ἔργα διοχετεύσεως, νὰ κατασκευάσῃ ἀγορὰν, περιέχουσαν διάφορα καταστήματα πρῶτης ἀνάγκης, ὡς καὶ φαρμακεία, σχολεῖα κλπ., νὰ κατασκευάσῃ ἀποβάθρας ἐπιβατῶν καὶ ἐμπορευμάτων, νὰ ἐκτελέσῃ διάφορα ἔργα πρὸς ἐπιστημονικωτέραν ἐκμετάλλευσιν τῶν ἱαματικῶν πηγῶν, ὡς καὶ νὰ προβῇ εἰς πλήρη ἐγκατάστασιν τελευταίου συστήματος ἠλεκτροθεραπείας, ἠλιοθεραπείας καὶ μηχανικῆς γυμναστικῆς. Διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων κατετέθη ὑπὸ τῆς Ἐταιρείας ταύτης ἐγγύησις ἐξ 1,000,000 δρ. Ἄπαντα τὰ ἀνωτέρω ἔργα θέλουσι περιέλθει μετὰ 50ετίαν εἰς τὴν ἐκμισθώτριαν Μονήν, ἣτις δικαιούται ἐπὶ πλεόν νὰ λαμβάνῃ καὶ 10 ο)ο ἐκ τῶν καθαρῶν κερδῶν τῆς Ἐταιρείας καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς 50ετίας, καθὼς καὶ ἄπασαν τὴν ξυλείαν ἐκ τῆς κοπῆς δένδρων. Πλὴν τούτου ὅμως, ἡ ἐκμισθώτρια Μονὴ θέλει εἰσπράττει παρὰ τῆς Ἐταιρείας καὶ ἐτήσιον μίσθωμα, ὅπερ, ἀρχόμενον ἀπὸ ποσοῦ τῶν δραχ. 107,000 ἐτησίως, θέλει ἀνέλθει εἰς τὸ ποσοῦ τῶν 248, 240 ἐτησίως, ἀντὶ τοῦ ποσοῦ τῶν δραχ. 20,000, ὅπερ εἰσέπραττε μέχρι τοῦ δε ἡ Μονὴ παρὰ τοῦ τέως μισθωτοῦ, ὅστις, ἐκτὸς τοῦ ἐνοικίου τούτου, ὀδεμίαν ἄλλην ἐκ τῶν ἀνωτέρω ὑποχρεώσεων τῆς Ἐταιρείας ὑπεῖχεν ἀπέναντι τῆς Μονῆς. Εἶνε ὅθεν προφανές, ὅτι ἡ μετὰ τῆς Ἐταιρείας σύμβασις τῆς Μονῆς τῶν Ἀσωμάτων Πετράκη, οὐ μόνον διὰ τὴν ἐκμισθώτριαν Μονήν εἶνε ἄκρως ἐπωφελῆς, ἀλλὰ καὶ διὰ τοὺς λοουομένους καὶ παραθερίζοντας ἐν Βουλιαγμένῃ εἶνε εὐεργετικὴ, διότι προώρισιται νὰ καταστήσῃ τὴν Βουλιαγμένην λουτρό-

πολιν τσλείαν κ. λ. ἐφάρμιλλον τῶν τῶν εὐρωπαϊκῶν τοιοῦτων, παρέχουσαν δὲ πλήρη τὴν ἄνεσιν καὶ τὰ μέσα πρὸς θεραπείαν καὶ φυχαγωγίαν, γνωστοῦ ὄντος, ὅτι αὐτὴ, ἀπὸ ἀπόφως τοποθεσίας φυσικῶν καλλονῶν καὶ λαματικῆς ἰκανότητος, εἶνε ἀνωτέρα πάσης εὐρωπαϊκῆς λουτροπόλεως.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

—Τῇ 19ῃ Ἰουνίου ἐ. ἔ. μεταβάς εἰς τὰ Πατριαρχεῖα ὁ Σεβ. Ρῶσος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀμερικῆς κ. Ἀλέξανδρος ἐδήλωσεν, ὅτι θὰ συμμορφῶται πρὸς τὸς γενομένους αὐτῷ ὑπὸ τοῦ Πατριαρχείου συστάσεις ὡς πρὸς τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει διαμονὴν αὐτοῦ καὶ ὅτι ὁσάκις πρόκειται νὰ ἱερουργήσῃ θὰ ζητῇ προηγουμένως τὴν κανονικὴν ἄδειαν, θὰ μνημονεύῃ δὲ τοῦ ὀνόματος τοῦ Οἴκου. Πατριάρχου.

—Κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 17 λήξαντος μηνὸς Ἰουνίου ἀπησχόλησαν τὴν Ἱερὰν Σύνοδον τοῦ Οἴκουμενικοῦ Πατριαρχείου διάφορα δημοσιεύματα τοῦ τε ὁμογλώσσου καὶ τοῦ ξένου Τύπου, ὅτι ἤθελον ὁ Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως καθήρσεν τὸν τῆς Ρωσίας κ. Τύχωνα. Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος δὲ ἀνακοινωθέντος αὐτῆς διέψευσε τὴν ἐν λόγῳ διάδοσιν.

—Κατ' εἰδήσεις ἐξ Ἀγκύρας ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις μελετᾷ τὸ ζήτημα τῆς ἤθελον ἐσχάτως ἀναμίξεως τοῦ Οἴκουμενικοῦ Πατριαρχείου εἰς τὴν πολιτικὴν. Ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις ἐπελήφθη τοῦ ζητήματος τούτου δοῦσα πίστιν εἰς τὰ δημοσιεύματα τοῦ τύπου ἀναγράφαντος, ὅτι ἤθελον τὸ Πατριαρχεῖον εὐρίσκειται εἰς ἐπαφὴν μετὰ τῶν Σοβιέτ.

—Κατ' εἰδήσεις ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἡ ἐν Κωνσταντινουπόλει Διεθθυναὶς τῆς παιδείας διεβίβασαν ἔγγραφον πρὸς τὸν ἐν Φαναρίῳ «Μπάς Παπᾶν» (ἐγνοοῦσα τὸν Πατριάρχην) καλοῦσα αὐτὸν νὰ ἀποστείλῃ ἀντιπρόσωπον διὰ ζητήματα ἀφορῶντα τὰ ἐλληνικὰ σχολεῖα. Ἡ Α. Θ. Π. ἐπέστρεψε τὸ ἔγγραφον τοῦτο μετὰ τῆς δηλώσεως, ὅτι οὐδεὶς ὑπάρχει ἐκ τοῖς Πατριαρχείοις «Μπάς Παπᾶς».

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Κατ' εἰδήσεις ἐκ Καΐρου ἀνετέθη εἰς προσωρινὴν ἐπιτροπὴν τῶν Ὀρθοδόξων Σύρων ἡ μελέτη σχεδίου πρὸς Ἰδρυσιν Ἱεροδικαστηρίου. Ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη ἐξέδωκεν ἀνακοινωθέν, ἐν ᾧ ἐκθέτει τοὺς λόγους, δι' οὓς οἱ Ὀρθόδοξοι Σύροι ἐπιθυμοῦσι νὰ εἶναι ἀνεξάρτητοι τῶν Ἑλλήνων εἰς τὰς ἐκκλησιαστικὰς αὐτῶν υποθέσεις. Ἡ Ἐπιτροπὴ ἀνακοινῶν ἐπίσης ὅτι ἀπὸ συμφώνου μετὰ τῆς Α. Θ. Μ. τοῦ Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας θὰ ἐκπονήσῃ τὸ σχέδιον τοῦ Μέγκλις-Μίλλου, μετ' ὃ θὰ συγκαλέσῃ γενικὴν συνέλευσιν τῶν Σύρων πρὸς κοινοποίησιν τῶν πορισμάτων τῆς σχετικῆς ἐργασίας.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΡΩΣΙΑΣ

—Κατὰ πληροφορίας ἐκ Ρήγας πρὸς τοὺς Τάξις τοῦ Λονδίνου ἡ περὶ τὸν Μητροπολίτην Εὐδόκιμον αὐτοκαλουμένη «Ἱερὰ Σύνοδος Ἐκκλησίας τῆς Ρωσίας» ἠρνήθη συμφιλίωσιν μετὰ τοῦ Πατριάρχου κ. Τύχωνος, ἀψηφούσα τὴν

γνωστὴν ἔκκλησιν πρὸς τοῦτο τοῦ Ἐπισκόπου Κρασίνοσκυ.

—Πληροφορία πρὸς τὸ αὐτὸ φέλλον βεβαιοῦσιν ὅτι ἀπὸ 10 Ἰουνίου ἤρξατο τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν Σοβιετικῶν Κυβερνήσεων προκαταρκτικὸν Ἐκκλησιαστικὸν Συνέδριον, ὡς ὁ παρεκάθησαν μόνον Ἀντιτυχωνικοί. Το Συνέδριον θὰ ἀποφασίσῃ ὄχι μόνον περὶ τῆς θέσεως τοῦ Μακαρ. Πατριάρχου κ. Τύχωνος, ἀλλὰ καὶ γενικώτερον περὶ τῆς ἀναγκαιότητος ἢ μὴ τοῦ πατριαρχικοῦ θεσμοῦ ἐν Ρωσίᾳ. Το Συνέδριον τοῦτο ὁ Σοβιετικὸς Τύπος θεωρεῖ ὡς ἀνώτατον ὄργανον τῆς ἐν Ρωσίᾳ Ἐκκλησίας. Παρὰ τὴν ὑποστήριξιν ἕμως ταύτην τῆς Πολιτείας πιστεύεται ὅτι οἱ σκοποὶ τοῦ Μητροπολίτου Εὐδοκίμου δὲν θὰ ἐπιτευχθῶσι, διότι ὁ Πατριάρχης Τύχων ἀγαπάται καὶ ὑποστηρίζεται ὑπὸ τῆς μεγίστης πλειονότητος.

—Γράφουσιν ἡμῖν ἐκ Μόσχας τὰ ἐξῆς σπουδαιότατα ὑπὸ χρονολογίαν 2 Ἰουνίου: «Πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἐπῆλθεν εἰρήνευσις μετὰ τοῦ Πατριάρ. Τύχωνος καὶ τῆς «Ζώσης Ἐκκλησίας». Το γεγονός τοῦτο εἶναι σοβαρὸν διὰ τὰς ἐξ αὐτοῦ προσδοκώμενας συνεπειάς. Ἡδη ἡ Συνοδικὴ Ἐκκλησία ἤρχισεν ἀμείλικτον πόλεμον, εἰς ἐπικουρίαν δ' αὐτῆς ἤλθον καὶ αἱ σήμερον δημοσιευθεῖσαι ἐκ Κων)πόλεως εἰδήσεις. Αἱ ὑπὸ τῆς Μ. Ἐκκλησίας φερόμεναι ὡς ληφθεῖσαι σοβαραὶ ἀποφάσεις θὰ ἐπιδράσωσι: σπουδαιότατα ἐπὶ τῆς ἐξελίξεως τῆς ἐνταῦθα ἐκκλησιαστικῆς καταστάσεως. Ὡς καταφαίνεται ἐκ τῶν ἐπιστολῶν τοῦ Οἴκου. Πατριάρχου, τῶν ἀποσταλειῶν πρὸς τὸν ἐνταῦθα ἀντιπρόσωπον αὐτοῦ, οἱ ἐν τῇ Μεγ. Ἐκκλησίᾳ κύκλοι δὲν γνωρίζουσιν ἀρκούντως τὴν δημιουργηθεῖσαν ἐνταῦθα κατάστασιν καὶ ὅποια ἐστὶν ἡ ἐνταῦθα ἀλήθεια τῶν πραγμάτων. Ἡ περὶ ἧς ἤδη εἶχον καὶ πρότερον γράψαι διαίσεις καὶ ὁ διχασμὸς τῆς Ρωσικῆς Ἐκκλησίας ἐξακολουθεῖ, χρίζει δ' ἐξωτερικῆς βοήθειας καὶ ἔχει ἀνάγκην τρίτου προσώπου ἔχοντος ἀπόλυτον κύρος, ὅπως ἀποκαταστήσῃ τὴν τόσον διασαλευθεῖσαν εἰρήνην διὰ τῆς ἐνώσεως τῶν διίσταμένων. Βεβαίως ἀρμοδιωτέρα πρὸς λύσιν τοῦ σοβαροῦ τούτου ἐκκλησιαστικοῦ ζητήματος εἶνε ἡ πρωτόθρονος Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ, ἀλλὰ φόβος ὑπάρχει μέγας, ὅτι καὶ μεθ' ὅλον τὸ κύρος καὶ τὴν αὐθεντίαν αὐτῆς καὶ τὴν σημασίαν, ἣν ἀναγνωρίζουσιν εἰς αὐτὴν οἱ Ρῶσοι ἱεράρχαι, θ' ἀποτύχῃ, τοῦ σκοποῦ ἄνευ τῆς συμμετοχῆς καὶ τῶν λοιπῶν ὀρθοδόξων πρεσβυγενῶν Ἐκκλησιῶν. Καθ' ἃ εἶμαι εἰς θέσιν νὰ γνωρίζω, αἱ ἐν Κων)πόλει ληφθεῖσαι ἀποφάσεις εἶνε αἱ ἐξῆς: α') ἀποστολὴ ἐκκλησιαστικῆς ἐπιτροπῆς ἐξ ἀρχιερίων, ὧν τὰ ὀνόματα ἐδημοσιεύθησαν· β') παραίτησις τοῦ πατριάρχου Τύχωνος χρίν τῆς εἰρήνης τῆς Ἐκκλησίας· γ') διοικήσις τῆς Ρωσικῆς Ἐκκλησίας ὑπὸ Συνόδου ὡς τὸ πάλαι· δ') διάλυσις τῆς ἐν Κάρλοβιτς συνόδου· ε') ἀπαγόρευσις τῶν ἀρχιερέων Ἀναστασίου καὶ Ἀλεξάνδρου ἀπὸ πάσης ἱεροπραξίας. Ὑπάρχουν καὶ ἄλλαι τινὲς ἀποφάσεις ἡσωνος σημασίας. Παράδοξον φαίνεται πῶς πρὸ

της εἰς Ρωσσίαν ἐλεύσεως τῆς ὀρισθείσας ἐπιτροπῆς, προέβη αὕτη εἰς δηλώσεις, δι' ὧν ἐκφέρει κρίσεις καὶ ἀποφάσεις πρὶν ἢ ἐξετάσῃ καὶ μελετήσῃ τὰ ἐνταῦθα πράγματα καὶ μάθῃ τὴν πραγματικὴν περὶ τῆς ὑφισταμένης ἐνταῦθα διαιρέσεως ἀλήθειαν. Διὰ τῶν τοιούτων ἐρήμην ἀποφάσεων προεξοφλεῖται ἤδη ἐνταῦθα ἡ ἀποτυχία, διότι δὲν θὰ γείνωσιν ἀποδεκταὶ ὑπὸ πάντων τῶν δισταμένων αἱ ἀποφάσεις τῆς Μ. Ἐκκλησίας, ἂν δὲ καὶ τι εὐδωθῇ, τοῦτο θὰ εἶνε ἀποτέλεσμα τῆς σκληρᾶς ἀνάγκης μᾶλλον, τῆς ἐτέρας τῶν μερίδων μελλούσης νὰ ὑποκύβῃ συνεπείᾳ τῆς ἀπὸ τῶν ἰσχυροτέρων βίας καὶ πίεσεως. Ἄλλ' ὡς ἐκ τῆς ἱστορίας τυγχάνει γνωστόν, αἱ ἀποφάσεις αἱ πρὸς τὴν πολιτικὴν συμβιβάζόμεναι ὑπὸ τὸ κράτος τῆς ἐξοικονομήσεως τοῦ παρόντος δὲν εἶνε διαρκεῖς, ἐγκυμονοῦσι δὲ νέας θυέλλας διὰ τὸ μέλλον. Ἡ προκατεβολικῶς ληφθεῖσα ἀπόφασις περὶ παραίτησεως τοῦ Πατρ. Τύχωνος φοβοῦμαι, ὅτι θὰ ἐπιφέρει μέγιστον ρήγμα εἰς τὸν ρωσικὸν λαόν, ἢ δὲ πρὸς αὐτὸν προσκειμένη μεγίστη μερὶς ἴσως δὲν θ' ἀναγνωρῶν ὡς ὀρθόδοξον τὴν καθ' οἰονδήποτε τρόπον κρατήσουσαν Ἐκκλησίαν, εὐνόητον δ' ἐντεῦθεν ὁπόση θὰ ἐπέλθῃ ψυχρότης τοῦ θρησκευτικοῦ αἰσθήματος. Ἴσως θὰ ἦτο συνετώτερον πρὶν ἢ ἀφικθῆν ἐνταῦθα ἡ διορισθεῖσα ἐπιτροπὴ τοῦ Οἴκου. Πατριαρχείου νὰ προηγεῖτο αὐτῆς ἢ εἰς Μόσχαν ἀποστολὴ δύο προσώπων πρὸς ἐπισταμένην καὶ ἀμερόληπτον μελέτην τῆς καταστάσεως, ἵνα κατόπιν αὕτη διαφωτιστὴν προσηκόντως τὴν Μ. Ἐκκλησίαν πρὸς μὲν ἄσφαλους περὶ αὐτῆς ἰδέας. Δὲν γνωρίζω, ἂν εἶναι ἀλήθης τὸ ἐν ταῖς ἐνταῦθα ἡμερίαι γραφόμενον, — ὡς βλέπετε ἐκ τῶν συναποτελλομένων ἀποκομμάτων — ὅτι ἡ ἀπόφασις ἐλήφθη τῇ συναινέσει καὶ τῶν λοιπῶν πρεσβυτέρων Ἐκκλησιῶν. Ἄν ἔχῃ οὕτω τὸ πρᾶγμα, τότε τὸ προβλεπόμενον ἀποτέλεσμα θὰ εἶνε πολὺ πλέον δυσάρεστον διὰ τὴν ἐν Ἀνατολῇ ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν».

— Καθ' ἃ ἀναγράφουσιν αἱ ἡμερίδες τῆς Μόσχας, τῇ 4 παρελθόντος Μαρτίου ἢ ὑπὸ τὸν Μητροπολίτην Εὐδόκιμον Σύνοδος ἀπεφάσισε τὴν σύγκλησιν «Οἰκουμενικῆς Συνόδου» κατὰ τὸ ἐπίον ἔτος 1925. Ἐν συνεντεύξει πρὸς τὸν τύπον, ὃ μὲν πρόεδρος τῆς Συνόδου μητροπ. Εὐδόκιμος ἐδήλωσε τὰ ἑξῆς: «Τῷ 1925 συμπληροῦνται 1600 ἔτη ἀπὸ τοῦ χρόνου τῆς συγκλήσεως τῆς Οἴκου. Συνόδου, τῆς γενομένης τῷ 325, καὶ θεσπισάσης τὴν συλλογικὴν διοίκησιν τῆς Ἐκκλησίας. Τὰ τοιαῦτα ἰωδιλαῖα πανταχοῦ ἐορτάζονται πανηγυρικῶς. Νομίζομεν, ὅτι ὁ ἀριστος τρόπος τῆς διαιωνίσεως τοῦ γεγονότος τούτου εἶναι μόνον ὁ διὰ συγκλήσεως νέας Συνόδου. Ἐπὶ διάστημα ὑπερβαῖνον τὴν χιλιετηρίδα οἱ Πρωτοκἀθεδροὶ τῶν Ἐκκλησιῶν οὐδέποτε συνήλθον. Καθ' ὅλον ὅμως τοῦτο τὸ διάστημα συνεσωρεύθησαν ἀνυπολόγιστα ζητήματα, ἀξιοῦντα τὴν ἐπίλυσίν των. Τούτου ἕνεκα, ἡ Σύνοδος ἀπεφάσισε νὰ ἐγκαινίσῃ ἐν Μόσχᾳ τῇ

11 Μαΐου προσυνοδικὰς συσκέψεις ἐξ ἀντιπροσώπων μόνης τῆς Ρωσικῆς Ἐκκλησίας. Ἐν ἐκ τῶν ζητημάτων τῆς ἡμέρας, τὸ ὅποιον θὰ ἐπασχολήσῃ τὴν προσυνοδικὴν συνδιάσκεψιν, θὰ εἶνε ἡ ἐξεύρεσις τρόπου καταπαύσεως τοῦ σχίσματος ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ».

Ὁ δ' ἐκ τῶν μελῶν τῆς Συνόδου προβιερεὺς Κρασότιν ἐδήλωσε τὰ ἀκόλουθα ὡς πρὸς τὸν τόπον τῆς συγκλήσεως τῆς Οἴκου. Συνόδου: «Τὸ ζήτημα τοῦτο καὶ ἡ Σύνοδος ἔτι δὲν ἔθιξεν, ἀλλ' ἐγὼ φρονῶ, ὅτι ἡ Οἴκου. Σύνοδος δέον νὰ συγκληθῇ ἐν Μόσχᾳ, διότι μετὰ τῆς ρωσικῆς ἀνακαινιστικῆς κινήσεως ἄρχεται νέα ἐποχὴ ἐν τῷ βίῳ τῆς ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας. Ἐκτὸς τούτου, ἡ Σύνοδος λεπτομερῶς θὰ ἀσχοληθῇ περὶ τὸ ζήτημα τῆς ἐκκλησ. ἀντιδράσεως, τοῦ λεγομένου «Τυχωνισμοῦ», ἐπειδὴ δὲ οὗτος ἐκδηλότερος ἐγένετο ἐν Ρωσίᾳ, δέον ἐδῶ καὶ νὰ σιγματισθῇ». Τέλος, εἰς ἐρώτησιν ἂν θὰ παραστῶσιν ἐν τῇ Συνόδῳ ταύτῃ καὶ ἀντιπρόσωποι τῶν Ἀνατολικῶν Ἐκκλησιῶν, ὁ Κρασότιν εἶπεν: «Ἐὰν εἰ Πατριάρχαι τῆς Ἀνατολῆς μεριμνῶσι περὶ τοῦ ἀγαθοῦ τῆς Ἐκκλησίας, ὀφείλουσι νὰ ἀνταποκριθῶσιν εἰς τὴν πρόσκλησιν τῆς Συνόδου». Τέλος, ὁ ἐν Μόσχᾳ ἀντιπρόσωπος τοῦ Οἴκου. Πατριαρχου Ἀρχιμ. Βασίλειος ἐρωτηθεὶς περὶ τούτων, εἶπεν: «Ἐν πάσαις ταῖς Ἐκκλησίαις τῆς Ἀνατολῆς, ἦτοι τῆς Κωνσταντινουπόλεως, τῆς Ἀλεξανδρείας, τῆς Ἀντιοχείας καὶ τῶν Ἱεροσολύμων, πρὸ πολλοῦ ἐκφράζονται εὐχαὶ περὶ συγκλήσεως Οἴκου. Συνόδου, διὰ τοῦτο δὲ ὁ ἀνατολικὸς Κληρὸς προθύμως, πιθανῶς, θὰ δεχθῇ τὴν σύγκλησιν αὐτῆς. Ἄλλο εἶνε τὸ ζήτημα τοῦ τόπου τῆς συγκλήσεως τῆς. Τοῦτο δέον νὰ λυθῇ κοινῇ ἀποφάσει ὑφ' ἀπασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν. Βεβαίως ἐκ τῶν πόλεων αἱ μᾶλλον ἐνδεδειγμένα εἶναι ἡ Κωνσταντινούπολις καὶ ἡ Μόσχα».

ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Κατὰ τὸν «Ἐκκλησιαστικὸν Κήρυκα» τοῦ Σικάγου συνήλθον ἐν Βοστώνῃ κατὰ τὸ δεύτερον δεκαπενθήμερον τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου ἔ.ε. εἰς τὴν 6' συνοδικὴν αὐτῆς περίοδον ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς ἐν Ἀμερικῇ Ἀρχιεπισκοπῆς καὶ εἰργάσθη ἐπὶ ἐπειγόντων ἐκκλησιαστικῶν ζητημάτων.

— Γράφει ὁ «Ἐκκλ. Κήρυξ»: «Τὴν 6ην Μαΐου ὁ Σιβ. Ἐπίσκοπος Σικάγου ἐπεσκέφθη τὴν παροικίαν Saint Louis, σπαρασσμένην, δυστυχῶς, ἀπὸ διετίας, ἐξ αἰτίας προσωπικῶν διαφορῶν μεταξὺ τοῦ τέως προέδρου κ. Παπαναστασίου καὶ τῶν πρὸ ἔτους συμβούλων αὐτοῦ, εἰ.τινες τὸν ἀπεκήρυξαν, καὶ ἔκτοτε ἤρχισε μία ἄχαρις δικαστικὴ πάλη, στοιχίσασα μὲν εἰς τὸν ναὸν περὶ τὰς 40,000 δολλάρια, διὰ δὲ τὸν ὁμογενῆ πληθυσμὸν τῆς ἐν λόγῳ πόλεως ἀφάνταστον ἠθικὴν ζημίαν. Οἱ δικασταὶ καὶ ὁ Ἀμερικανὸς (τρίτος αὐτὸς) Ρισσ-βερ ἐδήλωσαν εἰς τὸν Ἐπίσκοπον ὅτι, διὰ νὰ ἀπαλλαγῶν καὶ ἡ Ἑλληνικὴ παροικία ἐν γένει καὶ ὁ Ἀμερικανικὸς Τύπος καὶ τὰ δικαστήρια ἀπὸ τοῦ ἀλληλεγκυκαλουμένου καὶ

τούς δικηγόρους των, παρέχουν εις τὸν Ἐπίσκοπον τὸ δικαίωμα νὰ διευθετήσῃ ὡς ἂν βούληται τὸ ζήτημα τοῦτο, ὃν τῆς ἀποκλειστικῆς δικαιοδοσίας τῆς ἀνωτάτης ἀρχῆς τῆς Ἐκκλησίας καὶ ὅχι τῶν κακῆ τῆ μοίρα διευθυνόντων τοὺς ναοὺς κοσμικῶν, τοῦθ' ὅπερ μόνον παρὰ τοῖς Ἑλλησι συμβαίνει, οὐχὶ δὲ καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις λαοῖς».

—Κατὰ τὴν ἐν Lynn, Mass. ἀρχομένου Ἀπριλίου συγκροτηθεῖσαν συνέλευσιν τῶν Μεθοδιστῶν, κληθεὶς παρῆστη καὶ ὁ Σεβ. Ἐπίσκοπος Β:ετώνης κ. Ἰωακείμ.

—Κατὰ τὴν ἐν Λόουελλ Μασ. ἐκδιδομένην Ἀμερικανικὴν ἐφημερίδα «Leader» ὁ καθηρημένος Μητροπολίτης Χαλδείας κ. Βισίλειος ἐξέδωκεν ἀνακοίνωσιν, δι' ἧς διατείνεται ὅτι ἡ Σύνοδος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου οὐδεμίαν εἶχε δικαιοδοσίαν νὰ καθαιρέσῃ αὐτόν, συνεπῶς δὲ ἡ καθάρισις εἶναι ἄχρηστος. Τὸν ἰσχυρισμὸν τοῦτον στηρίζει ὅχι μόνον ἐπὶ τοῦ γεγονότος ὅτι δὲν ὑπῆρχε θερηκευτικὸς λόγος δικαιολογῶν τὴν καθάρισιν, ἀλλὰ καὶ ἐκ τοῦ ὅτι δὲν ὑπῆγγετο δῆθεν εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Οἴκ. Πατριαρχείου, ἀφ' οὗ χρόνου παρητήθη οὗτος ὡς παρανόμως μετατεθεὶς ἀπὸ τῆς μητροπόλεως Μηθύμνης εἰς τὴν τῆς Χαλδείας.

ΑΓΓΛΙΚΑΝΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Κατ' εἰδήσεις ἐκ Βοστώνης κατὰ τὴν 15^{ην} Ἰουνίου ἀπεβίωσεν Robert G Gardiner, ὁ ἐνθουσιώδης διοργανωτὴς τῆς κινήσεως τῆς ἐνώσεως τῶν Ἐκκλησιῶν.

Οἱ ἀναγκῶσαι τῶν ἑλληνικῶν θεολογικῶν περιοδικῶν ἐπανηληθμῶνας συνήνετησαν τὸ ὄνομά του καὶ παρηκολούθησαν τὴν δρᾶσιν τοῦ μεγάλου τούτου χριστιανοῦ. Ὁ Gardiner, τέκνον τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας καὶ ἐκ τῶν διαπρεπεστέρων δικηγόρων τῆς Βοστώνης, εἶχεν ἀφιερῶσαι ὀλόκληρον τὴν ζωὴν του εἰς τὸ ὠραῖον ὄνειρον τῆς ἐνώσεως τῶν Ἐκκλησιῶν, διὰ τὴν πραγματοποίησιν τοῦ ὁποιοῦ εἰργάζετο πάσῃ δυνάμει, διαθέτων ἀφειδῶς μέγα μέρος τοῦ πλοῦτου αὐτοῦ, ὡς καὶ ὀλόκληρον τὸν πολῦτιμον χρόνον καὶ τὴν μεγάλην ἡθικὴν καὶ κοινωνικὴν του ἐπιρροήν. Ἐπὶ πᾶσι ὁ Gardiner διεκρίνετο διὰ τὰ ἀγνά χριστιανικά του αἰσθήματα, ἅτινα καθίστων αὐτὸν τόπον σπανίου ἀληθῶς χριστιανοῦ. Εἰς προσεχῆς φύλλον θὰ παράσχωμεν πλήρη βιογραφίαν τοῦ μεταστάντος Ἀμερικανοῦ, ὅστις διεκρίνετο καὶ διὰ τὰ φιλελληνικά του αἰσθήματα.

ΛΑΤΙΝΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Ἐν τῇ «Documentation Catholique» τῆς 24 Μαΐου ἐ. ἔ. δημοσιεύεται διακοίνωσις τοῦ Σεβ. Ἐπισκόπου Soissons κ. Binet, ἐν ἧ ὁυτος ἐκφράζων τὴν λύπην αὐτοῦ διότι κατ' αὐτὴν ἔτι τὴν προσέλευσιν εἰς τὴν πρώτην θείαν Κοινωνίαν αἱ κορασιδες προσέρχονται ἡμφισσμέναι ἐνδυμασίαν, ἣν αἱ γυναῖκες φέρουσιν εἰς ἄλλας κοσμικὰς συναθροίσεις, παρακαλεῖ τὰς οἰκογενείας νὰ μὴ ζητῶσι νὰ εἰσάγωσιν εἰς

τὴν Ἐκκλησίαν τὰ εἰδωλολατρικὰ ταῦτα ἡθη. Ἀπηγόρευσε δὲ ὁ Σεβ. Ἐπίσκοπος αὐστηρῶς εἰς τοὺς ἱερεῖς νὰ δέχωνται πρὸς θείαν Κοινωνίαν γυναῖκας, νεάνιδας καὶ μικρὰ ἀκόμη κοράσια, ἅτινα θὰ παρουσιάζοντο ἐξωμα καὶ μετὰ γυμνῶν δραχίωνων. Ἀνετέθη εἰς τοὺς ἐφημερίους νὰ ὑπομνήσκωσιν ἐκάστοτε, ὡς ἄκις κρινῶσι κατάλληλον, τὴν ἐπισκοπικὴν ταύτην παρηγγελίαν πρὸς τοὺς ἐνορίτας.

— Ἀλέξαντος τοῦ πρώτου ἔτους τῆς συνδρομῆς τῇ 30 Μαΐου, παρακαλοῦνται οἱ μὴ καταβαλόντες αὐτὴν συνδρομηταὶ νὰ σπεύσωσιν εἰς ἐξόφλησιν αὐτῆς.

— Ἐπεὶδὴ ἐνιοὶ τῶν αἰδεσ. ἐφημερίων παραπονοῦνται διὰ τὴν μὴ τακτικὴν λήψιν τοῦ φύλλου, ἡ ὑπηρεσία τῶν Γραφείων τῆς «Ἐκκλησίας» προάγεται νὰ δηλώσῃ, ὅτι, τῆς διεκπεραιώσεως τοῦ φύλλου διεξαγομένης τακτικῶς καὶ ἀνελλιπῶς, ὑπεύθυνοι οἶας δὴ ποτε παραλείψεως εἶνε οἱ κατὰ τόπους ἀγροτικοὶ διανομεῖς.

LA DOCUMENTATION CATHOLIQUE

Ἐκδίδεται ἐν Παρισίοις (5 Rue Bayard, Paris VIII) καθ' ἑκάστον Σάββατον. Διαλαμβάνει περὶ τῶν συγχρόνων ζητημάτων, τῶν χρονικῶν τοῦ τύπου, τῆς Κατολικῆς δράσεως, περὶ τῆς ὀργανώσεως καὶ τῆς Ἀμύνης τῆς θρησκείας. Συνδρομαί: διὰ τὸ ἔξωτερον. φρ. γαλ. 25.

ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΙ

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν Πάτραις Ἱ. Μονῆς Ἁγίας Λαύρας.

Προκηρύσσει, ὅτι ἐκτίθησαν εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐκποιήσεως, ἐνεργηθησομένην τῇ 13 τοῦ μηνὸς Ἰουλίου ἐ. ἔ., ἡμέρᾳ Κυριακῆ καὶ ὥρᾳ 10-12 π. μ., ἐν Πάτραις, ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου κ. Β. Παπακοραζῆ ἐν τῇ Μετοχίῳ Ἁγιος Ἀλέξιος τὰ ἐξῆς κτήματα α') Καμάραι Πατρῶν 27 1)2 στρεμμάτων ἕναντι 1300 δρ. β') Κεχρὶ Ἐπρουχλείκων 7 1)2 στρέμματα μετὰ ἐλαιοδένδρων ἀντὶ 1500 δρ. γ') ὄβροα Πατρῶν 21 στρέμματα καὶ ἐλαιοδένδρων ἕναντι 1500 δρ. δ') Κρόα Ἐπρουχλείκων 48 1)2 στρέμματα μετὰ ἐλαιοδέν-

ΚΥΡΙΑΚΟΔΡΟΜΙΟΝ ΜΗΝΟΣ ΙΟΥΛΙΟΥ

6 Κυρ. γ'	Ἀπόστ. Ἀδελφοί δικαιοθέτες ἐκ πίστεως (Ρωμ. 5,1-10) Εὐαγγ. Εἶπεν ὁ Κύριος ὁ λόγος τοῦ σώματος (6,22-33) Ματθ. Ἦχος ε' Ἐωθινὰ γ'
13 Κυρ. δ'	Ἀπόστ. Τίτε πιστὸς ὁ λόγος.. (Τίτ. 3,8-15) Εὐαγγ. Εἶπεν ὁ Κύριος ὅτι οὐκ ἔστιν ἄλλο... (5,14-19) Ματθ. Ἦχος γ' Ἐωθινὰ δ'
20 Κυρ. ε'	Ἀπόστ. Ἀδελφοί, ὑπόδειγμα.. (Γαλ. 5,10-20) Εὐαγγ. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἔλθοντι (8,28-9,1) Ματθ. Ἦχος δ' Ἐωθινὰ ε'
27 Κυρ. σ'	Ἀπόστ. Τέκνον Τιμόθεε, ἐνδυναμοῦ.. (Β. Τιμ, 2,1-10) Εὐαγγ. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐμβάσῃ ὁ Ἰησοῦς (9,1-8) Ματθ. Ἦχος πλ. α' Ἐωθινὰ σ'

δρων και δύο οικιών αντί δύο χιλ. δρ. και άμπλος ές 23 στρεμμάτων μετά έλαιόδένδρων αντί 3000 χιλ. δραχμ. κατά στρέμμα· ε) τὰ έν ταις θέσεσι Ρωϊτικά Πατρών οικόπεδα 5 στρεμμ. έναντι 5 χιλ. δρ. κατά στρέμμα και Άγιος Άλέξιος Πατρών οικόπεδα έκ 50,117 τετραγ. Πατραϊκών πήχσεων αντί 30, και 35 δρ. κατά πήχχον.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον

**Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς έν Ἀργολίδι
Ἱ. Μονῆς Ταλαντίου**

Προκηρύσσει, ότι ἐκτίθησιν εἰς ἐπαναληπτικὴν δημοπρασίαν ἐκποιήσεως ἐνεργηθησομένην τῇ 20ῃ τοῦ μηνός Ἰουλίου ε. ἔ., ἡμέρᾳ Κυριακῇ και ὥρα 10—12 π. μ., έν Ναυπλίῳ, ἐνώπιον τοῦ κ. Ἰω. Ν. Τσολακοπούλου τοῦς έν τῇ θέσει χιλιομόδιον δύο ἀγροῦς «Ἐπάνω πηγᾶδι» και ἐπάνω πεζούλια ἄτε δοθείσης μελζονος προσφοράς· προσφορά ὀρίζεται ἡ τῆς ὑπερθεματίσεως διὰ τὸν ἀγρὸν «Ἐπάνω πηγᾶδι» δε. τσσαράκοντα τέσσαρες χιλιάδες (4.000) διὰ δὲ τὸν «ἐπάνω πεζούλια» πέντε χιλιάδες διακόσιαι (5.200) δραχμαί.

Οἱ βουλόμενοι νὰ συναγωνισθῶσι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν ὄρων τῆς διακηρύξεως έν τῷ Γραφείῳ τῆς Μονῆς.

Ἐν Ἱ. Μον. Ταλαντίου 28 Ἰουνίου 1924.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον
Δωρόθεος Χρήστου
Ἀνθίμος Σταυροῦς
Παρθένιος Πασπαλιάρης

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς έν Σίφων Ἱ. Μονῆς Βρύσεως

Προκηρύσσει, ότι ἐκτίθησιν εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐξαετοῦς ἐνοικιάσεως, ἐνεργηθησομένην τῇ 13ῃ τοῦ μηνός Ἰουλίου ε. ἔ., ἡμέρᾳ Κυριακῇ, και ὥρα 10-12 π. μ., έν Πάρῳ, ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου τῆς κοινότητος τὰ έν τῇ περιφερείᾳ τοῦ χωρίου Ὠλιάρῳ (Ἀντιπάρου) κείμενα τέσσαρα κτήματα τῆς Μονῆς, οἱ μὲν δύο μεγάλοι ἀγροὶ έν Ὠλιάρῳ, οἱ δὲ ἕτεροι δύο έν Μαραπαῶ. Πρώτη προσφορά ὀρίζεται ποσὸν δραχμῶν χιλίων πεντακοσίων πεντήκοντα (1550).

Οἱ βουλόμενοι νὰ συναγωνισθῶσι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν ὄρων τῆς διακηρύξεως έν τῷ γραφείῳ τῆς Μονῆς.

Ἐν Ἱ. Μονῇ Βρύσεως τῇ 21 Ἰουλίου 1924

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον

Ἄρχι. Μόδοτος, Γ. Ἀρμακώλλας, Ἀνθίμος Σιγάλας

**Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς έν Ἠλείᾳ Ἱ.
Ἄνω Μονῆς Δίβρης.**

Προκηρύσσει ότι :

Ἐκτίθησιν εἰς ἐπαναληπτικὴν πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν πενταετοῦς ἐνοικιάσεως, ἐνεργηθησομένην τῇ 15ῃ τοῦ μηνός Ἰουλίου ε. ἔ., ἡμέρᾳ Κυριακῇ και ὥρα 10-12 π. μ., έν Ἀμαλιάδι, ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Ξενοφ. Μπιστάκου τῶν έν ταις θέσεσι, Ξεμῶνια, Σπартουλιὰ, Πλατανιά, κώμη, Ζηρωμιστρα, Παληοχώρι, Παληοκώμη, και Παρασπόρια, τῆς Περιφερείας, Λιόπεσι, κειμένων κτημάτων τῆς Ἄνω Μονῆς Δίβρης, τοῦ δικαιώματος εἰς εἰσπράξεως τοῦ κολλητικοῦ δικαιώματος. Πρώτη προσφορά ὀρίζεται τὸ προσφερθὲν ποσὸν τῶν (2.000) δύο χιλιάδων δραχμῶν ἐτησίως.

Οἱ βουλόμενοι νὰ συναγωνισθῶσι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῆς διακηρύξεως έν τῷ Γραφείῳ τῆς Μονῆς.

Ἐν Ἱ. Ἄνω Μονῇ Δίβρης τῇ 23 Ἰουνίου 1924.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον

Παρθένιος Τσίγγανος, Γαβριήλ Κυριαζόπουλος

**Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς έν Ἠλείᾳ Ἱ.
Ἄνω Μονῆς Δίβρης.**

Προκηρύσσει, ότι ἐκτίθησιν εἰς ἐπαναληπτικὴν πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐξαετοῦς ἐνοικιάσεως, ἐνεργηθησομένην τῇ 15ῃ τοῦ μηνός Ἰουλίου ε. ἔ., ἡμέρᾳ Κυριακῇ και ὥρα 10—12 έν Ἀμαλιάδι, ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Ξενοφάντος Μπιστάκου τὸ έν τῇ περιφερείᾳ Λιόπεσι, τῆς Ἄνω Μονῆς Δίβρης κείμενον κτήμα τῆς Ἄνω Μονῆς Δίβρης έν τῇ θέσει «Μπουμπούνα» Σταφιδάμπλος Πρώτη προσφορά ὀρίζεται τὸ προσφερθὲν ποσὸν τῶν 2800 δρ. ἐτησίως.

Οἱ βουλόμενοι νὰ συναγωνισθῶσι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν ὄρων τῆς διακηρύξεως έν τῷ Γραφείῳ τῆς Μονῆς.

Ἐν Ἱ. Μονῇ Ἄνω Δίβρης τῇ 23ῃ Ἰουνίου 1924

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον

Παρθένιος Τσίγγανος

Γαβριήλ Κυριαζόπουλος

**Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς έν Παρνασσίδι
Ἱ Μονῆς τοῦ Προφ. Ἡλιοῦ.**

Προκηρύσσει, ότι ἐκτίθησιν εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐκποιήσεως ἐνεργηθησομένην τῇ 27ῃ τοῦ μηνός Ἰουλίου ε. ἔ., ἡμέρᾳ Κυριακῇ και 10-12 π. μ., έν Ἀμφίρσση, ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου Συμβολαιογράφου ἕναν ὄνον τῆς Μονῆς ἡλικίας 15 ἐτῶν. Ὡς πρώτη προσφορά ὀρίζονται πεντακόσιαι (500) δραχμαί.

Οἱ βουλόμενοι νὰ συναγωνισθῶσι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῆς διακηρύξεως έν τῷ Γραφείῳ τῆς Μονῆς.

Ἐν Ἱ. Μονῇ Πρ. Ἡλιοῦ τῇ 88ῃ Ἰουνίου 1724

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον

Ἄρχ. Ἀγαθόνικος Καροῦτσος

Ἄρχ. Θεόφιλος Γριλλένης

Ἄρχ. Ἰωάσαφ Τύμπας

**Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱ. Μονῆς
Ὁρθοκωστῆς.**

Προκηρύσσει ότι ἐκτίθησιν εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐκποιήσεως, ἐνεργηθησομένην τῇ 6ῃ τοῦ μηνός Ἰουλίου ε. ἔ., ἡμέρᾳ Κυριακῇ και ὥρα 10—12 π. μ., έν Ἄγιῳ Ἀνδρέῳ, ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Ἰωάννου Παρασκευαστοῦς τοῦς έν τῇ περιφερείᾳ τοῦ χωρίου Ἄγιος Ἀνδρέας τοῦ δήμου Βρασιῶν Κυνουρίας, εἰκοσιν αἶγας, ἔξ τράγους και ἐνὸς ἡμίονου.

Ὡς πρώτη προσφορά ὀρίζεται δι' ἐκάστην αἶγα δραχμαί 120, δι' ἐκαστον τράγον δρ. 50 και διὰ τὸν ἡμίονον δραχμαί χίλια (1000). Οἱ βουλόμενοι νὰ συναγωνισθῶσι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν ὄρων τῆς διακηρύξεως έν τῷ Γραφείῳ τῆς Μονῆς. Ἐν Ἱ. Μ. Ὁρθοκωστῆς τῇ 16 Ἰουνίου.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον Γρηγ. Ἀλυφαντῆς, Σεραφεὶμ Χαρμαντιᾶς, Παρθένιος Βλαχοπαναγιώτης.

“ΕΚΚΛΗΣΙΑ,	
ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ	
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ }	ΕΣΩΤΕΡ. ΔΡΧ. 30—ΕΣΩΤΕΡ. ΦΡ. ΧΡ. 80
	ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΔΟΛΛ. 3
ΕΠΟΠΤΕΥΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΕΙΑ	
— — — — —	
ΔΕΥΘΥΝΤΗΣ	
ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΠΑΠΑΜΙΧΑΗΛ	
Καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου	
Γραφεῖα: Μέγαρον Ἀρχιεπισκοπῆς, Φιλοθέης 6, Ἀθήναι	
Τύποις “Φοίνικος, Σταδίου 38, Ἀθήναι	